

[Knud Lind]

og Naturstyrelsen, skulle være nået op på ca. 400 personer. Det ville være rart at vide, når statsministeren samtidig fortæller, at man ønsker at prioritere det sådan, at der kommer færre folk i det offentlige.

Endelig vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg gerne havde set, om ministeren havde kommenteret spørgsmålet vedrørende indskrænkning af klageadgangen. Det synes jeg nok ministeren kunne have gjort, uden at vi behøvede at tage de store bråvallaslag om resten.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Da Skov- og Naturstyrelsen blev dannet, var der flere kontorer, der blev lagt sammen; derfor er det korrekt, at antallet af personer blev øget. Men det er jo ikke ensbetydende med, at antallet er blevet øget, hvis man ser på den totale sammenlægning, der fandt sted.

Dernæst vil jeg gerne sige det principielle, at netop det at gå over til nettostyret virksomhed giver en anden form for styringsmulighed både for medarbejderne og selvfølgelig også for ledelsen. Og det burde vel sådan set være i overensstemmelse med hr. Knud Linds tankegang.

Når det drejer sig om indskrænkningen af klageadgangen, vil jeg generelt sige, at vi jo netop i forbindelse med vores plandebatoplæg er inde på, at vi skal undersøge mulighederne for en effektivisering af klageadgangsmulighederne, og det er derfor en generel diskussion i forbindelse med hele Miljøministeriets lovgivning, vi ønsker taget på dette felt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi.

Af miljøministeren (Lone Dybkjær).
(Fremsat 17/11 88).

Forhandling

Helen Beim (S):

Lovforslag nr. L 92 er jo en genfremsættelse af lovforslag nr. L 171, som blev fremsat for Folketinget 14. januar 1988.

Om lovforslag nr. L 171 kan vi sige, at der på det tidspunkt, da arbejdet blev afbrudt, allerede var foregået et grundigt og stort arbejde i Miljøudvalget – det vidner i hvert fald antallet af bilag om.

Arbejdet med den nye lovgivning vil måske blive fremskyndet en smule, fordi vi stadig står helt og fuldt bag de bemærkninger, fru Dorte Bennedsen på Socialdemokratiets vegne tidligere fremsatte.

Vi skal dog i dag fremhæve, at det i forbindelse med klageadgangen, akkurat ligesom det blev nævnt ved behandlingen af de fire forrige lovforslag, er vort ønske, at det er myndighederne, som giver tilladelse, og at man ikke blot er tilfreds med en anmeldelse. Det er det, vi under udvalgsarbejdet vil fremhæve.

Ligeledes vil jeg fremhæve i dag, at det er med glæde, jeg kan konstatere, at vi ikke skal diskutere emnet cellehybridisering. Det var jo med i det oprindelige lovforslag. Den eneste forskel er, at den tidligere miljøministers forslag er taget ud af det foreliggende lovforslag, og det er vi socialdemokrater glade for.

Disse mindre ændringer af genteknologiloven kan vi støtte. Men samtidig er det, med den rivende udvikling, der foregår inden for hele dette område, nemlig bioteknologien, meget vigtigt – ja, man kan vel næsten sige, det er påkrævet – at vi som folketingsmedlemmer er godt rustet til den debat, som vil komme, når hele genteknologiloven skal til revision i 1989–90.

Derfor skal der fra min side lyde en opfordring til, at Miljøudvalgets formand snarligt får etableret en konference eller miljødag eller høring, eller hvad vi nu kan kalde det, hvor bioteknologi er på programmet. Det vil gøre os endnu bedre rustede til den vigtige debat og dialog, der skal foregå i forbindelse med den rigtige lovrevision, som finder sted om halvandet års tid.